

ILO'DA KİMİN BORUSU ÖTÜYOR?

Aydınlık Gazetesi, 8 Mayıs 2018

Yıldırım Koç

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 107. toplantısı 8 Haziran 2018 günü sona erecek.

Uluslararası Çalışma Konferansı'na ILO'ya üye 187 devletin delegeleri, danışmanları ve gözlemcileri katılır. Her devlet, 4 delege ile temsil edilir. Bu 4 delegenin 2'si hükümet temsilcisidir. Delegelerden 1'i, en fazla temsil niteliğine sahip işçi örgütü ve 1'i de en fazla temsil niteliğine sahip işveren örgütü ile görüşülerek belirlenir.

Bu delegelerin yanında danışmanlar vardır. Danışmanların sayısı, o yıl Uluslararası Çalışma Konferansı gündemindeki madde sayısının iki katıdır.

Bunların yanı sıra da istenilen sayıda danışman gider.

ILO SEFERİNE KATILAN SENDİKACI TURİSTLER

Özellikle geçmişte, Türkiye'den, yabancı dil bilmeden Uluslararası Çalışma Konferansı'na giden çok sayıda turist sendikacı olurdu. Türk-İş bu konuda son yıllarda daha dikkatli davranıyor. Ancak diğer sendikalar bu fırsattan alabildiğine yararlanıyor. Örneğin, geçen yıl, Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 106. Toplantısına Türkiye işçi delegasyonu olarak 49 kişi katıldı.

Uluslararası Çalışma Konferansı son derece teknik tartışmaların geçtiği toplantılardan oluşur. Bu toplantıları izleyebilecek ve konuşabilecek düzeyde yabancı dil bilmeyenler, Cenevre'de gezerler, Lemana Gölü kıyısındaki kafelerde dedikodu yaparlar ve Çalışma Bakanı ile işçi ve işveren delegelerinin genel kuruldaki 5'er dakikalık konuşmalarını dinlemek üzere lacivertlerini çekip toplantı salonuna gelirler.

Türkiye'den giden işçi delegasyonu 49 kişiyken, çeşitli ülkelerden giden işçi delegasyonlarının sayısı şöyleydi:

Çin Halk Cumhuriyeti: 10 kişi.

Hindistan: 11 kişi.

ABD: 12 kişi.

Almanya: 9 kişi.

ILO'DA DA PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALİYOR

Uluslararası Çalışma Örgütü ilk bakışta çok demokratik ve hatta gerektiğinden fazla demokratik bir örgüt gibi gözükür. 1,4 milyar nüfuslu Çin de, küçük Malta da 4 delegeyle temsil edilir.

Ancak gerçek uygulama, görünenden farklıdır. Ben 1993-2003 döneminde 11 yıl süreyle Türkiye işçi delegasyonunda danışman olarak Uluslararası Çalışma Konferansı'nın Standartların Uygulanması Komitesi'nde görev yaptım. İşlerin nasıl yürüdüğünü ancak bu süreçte öğrenebildim.

ILO'da da parayı veren düdüğü çalar; ILO'da emperyalist ülkelerin borusu öter.

ILO'nun finansmanı ülkelerin ödedikleri aidatlarla karşılanır. ILO Yönetim Kurulu raporlarına göre, 2016 yılında çeşitli ülkelerin ödemesi gereken aidat miktarı, İsviçre Frankı olarak şöyleydi:

ABD	83.327.255
Japonya	41.053.823
Almanya	27.062.420
Fransa	21.195.424
İngiltere	19.627.356
Çin	19.509.940
İtalya	16.854.831
İspanya	11.268.117

Brezilya	11.120.401
Rusya	9.237.962
Hollanda	6.268.482
Türkiye	5.033.724

Bazı ülkeler borçluydu. Örneğin, Brezilya'nın ödemesi gereken miktar 11,1 milyon İsviçre Frankı iken, 31.12.2016 itibariyle 29,5 milyon İsviçre Frankı borcu vardı.

Diğer bir deyişle, ABD, Japonya, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya ve Hollanda'nın toplam 215,5 milyon İsviçre Franklık aidatı, ILO'nun aidat gelirinin yüzde 57'sini oluşturuyordu.

Ülkeler, ILO'nun idari yapılanması olan Uluslararası Çalışma Bürosu'nda ödedikleri aidatla orantılı uzman görevlendirmektedirler. Ayrıca ILO'daki tüm çalışmalar, bu ülkelerin dillerinde yürütülmektedir.

Bu nedenlerle, ILO'daki o çok demokratik görünümün arkasında, bugün parayı verenin düdüğünün çalındığı bir yapı vardır. Dünyadaki dengelerin değişmesiyle bu yapı değişebilir. Ancak bugün ILO'da emperyalist güçlerin borusu ötmektedir.